

maceutforening. Mæglingsforslaget, der gik ind for en forbedring af de apoteksansatte farmaceutiske kandidaters løn- og arbejdsmæssige stilling, blev tiltrådt af farmaceuterne, medens apotekerne forkastede forslaget, hvorefter farmaceuterne indvarslede strejke. Apotekernes afslag skyldtes særlig, at de på grund af de gældende medicintakster var afskåret fra ved forhøjelse af medicinpriserne helt eller delvis at inddække sig mod de af en lønstigning følgende udgifter.

Indenrigsministeriet anså det for rigtigt, at man i videst muligt omfang undgik forhøjelse af de gældende medicintakster og dermed af medicinpriserne, særlig så længe den under 22. januar 1947 nedsatte apotekskommission ikke har afsluttet sit arbejde og apotekernes fremtidige økonomiske forhold derfor ikke er klarlagt. På den anden side kunne man ikke se bort fra, at den stedfundne økonomiske udvikling for apotekerne havde medført, at en række mindre apotekers økonomiske forhold var blevet væsentligt forringet samtidig med, at der var indtruffet sådanne stigninger i den overenskomstsmæssige lønning for apoteksansatte farmaceutiske kandidater, at disse efter tiltrædelsen af forligsmandens mæglingsforslag for ældste lønklasses vedkommende havde en samlet indtægt, der incl. tillæg for nattevagter og et særligt tillæg, der ydes farmaceuter, som er faldet for aldersgrænsen for opnåelse af apotekerbevilling, oversteg 14 000 kr., medens i 1947 116 apotekere havde under 14 000 kr. i årlig indtægt.

Efter afgivelsen af indenrigsministeriets tilsagn blev mæglingsforslaget tiltrådt også af apotekerforeningen og ny overenskomst således afsluttet. Med henblik på den herefter nødvendige ændring i apotekerlovgivningen udbad indenrigsministeriet sig en udtalelse fra apotekskommissionen og anmodede tillige kommissionen om at overveje, om der måtte være anledning til i forbindelse med den påtænkte lovændring at søge tilskudsgrænsen udvidet til også at omfatte visse købstadsapoteker. Fra apotekskommissionen har indenrigsministeriet nu modtaget dels det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet, dels nærværende forslag til midlertidig lov om ændring i lov nr. 108 af 31. marts 1932 om apotekeravgift og tilskud fra apotekerfonden.

Det var oprindeligt kommissionens tanke straks at udarbejde forslag til en endelig nyordning af apotekernes afgiftsforhold

og de hermed i forbindelse stående spørgsmål om tilskudsgrænsen m. v., men kommissionen har fundet, at det ikke ville være muligt endeligt at behandle disse spørgsmål på indeværende tidspunkt, hvorfor den fra kommissionen modtagne indstilling hviler på den forudsætning, at eventuelle mere principielle ændringer må forelægges senere. Kommissionen har imidlertid fundet, at det i forbindelse med ændringen af tilskudsgrænsen vil være nødvendigt at foretage en ændring også af afgiftsreglerne og har derfor bl. a. stillet forslag om en ændret udformning af afgiftsskalaen, således at de mindre apoteker får en ikke uvæsentlig nedsættelse i den samlede afgift, medens afgiften forhøjes for apotekerne med de største indtægter.

Idet man iøvrigt henviser til apotekskommissionens som bilag aftrykte indstilling af 14. januar 1949, der vedrører såvel nærværende lovforslag som det ovenfor nævnte forslag til lov om ændring i apotekerloven, skal man vedrørende lovforslagets enkelte bestemmelser bemærke følgende:

Til §§ 1 og 2.

Med hensyn til størrelsen af de nærværende afgifter bemærkes, at afgiftsskalaen ikke har været ændret siden 1937 til trods for den siden den gang indtrufne ændring i pengenes værdi og den flere gange ændrede tilskudsgrænse.

Som følge heraf har afgiftsbyrden i de senere år været så betydelig, at visse apotekere alene på grund af årets afgiftsydelse har været berettiget til tilskud fra apotekerfonden, ligesom afgiften for de apotekere, hvis indtægt ikke har ligget væsentlig over den grænse, hvor afgiftspligten indtræder, har inddraget hele indtægten over denne grænse.

For at bøde på disse uheldige forhold og idet man samtidig ønsker at undgå de stærke svingninger i apotekernes årlige indtægter, har man i § 1 foreslået den nu gældende bestemmelse, hvorefter afgiften beregnes på grundlag af det foregående kalenderårs nettoindtægt, erstattet af en regel om, at afgiften beregnes af det løbende års nettoindtægt. I konsekvens heraf har man i § 2, stk. 1, defineret nettoindtægten som apotekets overskud, forinden apotekeravgiften er udredet. Man har bevaret det tidligere princip, hvorefter der kun skal udredes afgifter af en nettoindtægt, der ligger over tilskudsgrænsen, der tidligere var 12 000 kr., men nu (jfr. § 5) foreslås hævet til 14 000 kr. Endelig har man, for at afgiften ikke skal betage de